

MARCUS NELSON

EVENTUALITA

Eventualita

Marcus Nelson

Dej príbehu sa odohráva v detektívnom duchu. Sára Romanova a Adam Trent prídu oznámiť Amande smutnú správu o jej staršom bratovi. Patril medzi ich informátorov, bol však odhalený a zavraždený. Vyšetrovanie ich zavedie do realitnej kancelárie, k mladému predajcovi Oskarovi. Sára sa napriek veľkému úsiliu nedarí zozbierať dostatok dôkazov k tomu, aby ho mohla obžalovať z vraždy. S prípadom im pomáhajú aj ďalší dvaja členovia tímu. Matias, ktorý sa nebráni použiť aj tvrdšie praktiky a Kate, ktorá sa snaží priniesť do vyšetrovania svoj skrytý talent.

Amanda sa už nemôže pozeráť na bezradnosť polície, preto sa rozhodne, že zoberie spravodlivosť do svojich vlastných rúk. Tmavými ulicami mesta sa túla sama a snaží sa pomstiť svojho brata. Stojí pred ťažkým rozhodnutím, kde si vyberá z dvoch možností. Na jednej strane myslí len na pomstu, no na tej druhej vie, že ak to spraví, odsúdi svojho mladšieho brata do pestúnskej rodiny.

Dej sa odohráva na pozadí vojny medzi policajtní a drogovými dealermi. Každá zo strán má svoje metódy, ako sa dopracovať k výsledkom. Dokáže sa v tomto príbehu Amanda rozhodnúť správne?

„Nechcem ti kazit' radost' Sára, ale už som ti to viac krát hovoril. Je to len o tom, aby si mala doma poriadok. Je to veľmi jednoduché, stačí ak budeš mať vo veciach určitý systém. Pozri sa na mňa ja som za posledné dva roky nič nestratil. Na kľúče mám špeciálnu nádobu pri dverách. Vždy, keď otvorím dvere, kľúče položím tam. Pri odchode z bytu presne viem, kde tieto kľúče nájdem. Do toho istého priestoru si odkladám aj moju peňaženku s telefónom. Nič v zlom.“

„Adam, nemôžem mať predsa špeciálny priestor na každú vec, kde si budem ukladať veci. To by som potom musela mať na tie veci extra miestnosť. Si chlap, podľa mňa sa na celú záležitosť pozeráš moc prísne. Proste som si len doma nechala peňaženku, to je všetko,“ odpovedala Sára, hoci vedela, že pravda je niekde inde. Neznáša totiž, keď musí šoférovať. Musí sa sústrediť na veľa vecí naraz. Radšej počas jazdy premýšľa nad inými vecami a to sa jej pri šoférovaní môže vypomstiť.

Zaparkovali služobné auto v blízkosti golfového ihriska. Z diaľky už videli svojich kolegov, ako zbierajú stopy na mieste činu. Oblasť v okruhu asi dvesto metrov od miesta nehody bola označená žltou páskou, ktorú bežne používajú pri práci. Keď sa priblížili k páske, odrazu k nim pribehol mladý muž.

„Hej, vy dvaja tu tomuto velíte? Už som tu vyše hodiny a stále tu musím niečo vysvetľovať. Rád by som sa vrátil k svojim priateľom. Môžem už konečne odísť?“

„Tak to vám zatiaľ neviem povedať. Kto vlastne ste a čo tu robíte?“

„Volám sa Roman Ivanovič. Chodím sem každú sobotu vždy o deviatej ráno. Odpálím si pár úderov a potom ideme s priateľmi na obed. Dnes to tak vidím, že ten obed žiaľ nestihnem. Našiel som tu telo a všetko čo som vedel, som už prezradil vašim kolegom. Nevidím dôvod, prečo sa tu musím ešte dlhšie zdržiavať,“ muž bol veľmi rozčúlený. Zjavne mu spolupráca s policajtní narušila jeho neskorší program a on by bol nerád, ak na svoj ďalší program musí čakať.

„Ja vám teda niečo poviem. To že ste našli telo z vás robí hlavného podozrivého. Musíte sa vedieť ovládať a spolupracovať s nami. Ak vám to nevyhovuje, kľudne sa môžeme porozprávať na policajnej stanici tam vás môžeme zadržať aj celý deň pokiaľ máme podozrenie, že s vraždou máte niečo spoločné,“ zhodnotila celú situáciu Sára a spolu s Adamom pokračovali ďalej smerom k mŕtvemu telu. O malú chvíľu zbadali svojho kolegu.

„Ahoj, Matias. Tak čo tu pre nás dnes máš?“ spýtala sa Sára. V kolektíve bol nový, no medzi svojimi kolegami bol veľmi obľúbený.

„Meno zavraždeného je Viktor Nikolson. Telo tu leží približne dvanásť hodín. Podľa mňa bol usmrtený tupým predmetom. Niekoľko rán dostal priamo do hlavy, zvyšok smerovalo do oblasti hrude.“

„Podľa toho oblečenia čo má na sebe usudzujem, že sem neprišiel hrať golf. Dost' ma zaujíma, ako sa sem dostal. Vyzerá skôr na právnicka,“ usúdil Adam s prvého pohľadu na telo zavraždeného, ktoré ležalo pár metrov od jazera.

„Pri brehu jazera sme našli stopy pneumatík. Sú dost' široké, ale zatiaľ presne nevieme o aký typ automobilu sa mohlo jednať. Poslali sme vzorky na expertízu do laboratória. V priebehu zajtrajška budeme múdrejší,“ doplnil Matias. Zatiaľ čo sa Sára pustila do obhliadky tela, Adam si prezeral jeho peňaženku.

„Mal pri sebe skoro sedemsto eur, ale nikde tu nevidím osobné fotografie manželky alebo detí. Je to zvláštne, pretože vyzerá na rodinný typ.“

„Áno tiež si to myslím. Ale pozri sa na jeho ruky. Tieto malé jazvy naznačujú, že sa musel brániť. Nemyslím si však, že pod jeho nechtami nájdeme útočnickovu DNA. Jazero, v ktorom ležal muselo určite všetky stopy dôkladne zmyť. To sako, ktoré má na sebe je z drahého materiálu, určite bolo šité na mieru.“

„Dobre, ale prečo to telo odniesli práve sem?“ spýtala sa Sára.

„Pozri sa všade okolo seba. Vyzerá to tu ako veľmi opustené miesto. Ak by tu nebolo to golfové ihrisko, určite by sme telo našli o niekoľko dní neskôr. Je to tu veľmi rozsiahle a pochybujem, že sú tu umiestnené kamery, takže je to dokonalé miesto,“ odvetila Sára po tom, ako sa poobzerala okolo seba. Všade dookola boli len golfové ihriská, zeleň a stromy. Medzitým sa k nim pripojil Matias s novými informáciami.

„Práve som dohovorel s dispečingom. Viem vám povedať, že pred šiestimi rokmi mal problémy s drogami. Odsedel si dva a pol roka za prechovávanie tvrdých drog. Neskôr spolupracoval s políciou a to mu dopomohlo k tomu, aby bol jeho trestný záznam vymazaný. V súčasnosti pracoval ako predajca nehnuteľností a mal dvoch mladších súrodencov. Sestru a brata, obaja zatiaľ nie sú plnoletý,“ podal informácie

Matias svojim kolegom. Sára potom prišla za Romanom, ktorý tam už nerôzne vystával a spýtala sa ho.

„Prepáčte, že vyrušujem, ale potrebujem sa na vás ešte pár vecí spýtať. Zabili ste tohto muža?“ spýtala sa ho priamo.

„Nie, nezabil. Len som tu dnes ráno našiel jeho telo. Už som to predsa vysvetľoval vám a rovnako aj vašim kolegom,“ odpovedal Roman. Sára si dôkladne prezerala pri jeho odpovedi vystrašenú tvár. Z výrazu jej bolo jasné, že hovorí pravdu. Určite, by nebol schopný takéhoto činu.

„V poriadku, môžete odísť. Ale ak v budúcnosti nájdete mŕtve telo, poprosím vás o trochu viac spolupráce. Majte trocha väčšiu úctu k obeti,“ zakončila rozhovor Sára a spoločne s Adamom sa vybrali naspäť do svojho auta. Momentálne majú dostatok informácií, ktorých sa môžu chytiť. Vedia, kde obeť pracovala a poznajú aj jeho adresu. Rozhodli sa najskôr navštíviť jeho dvoch mladších súrodencov.

Adam zastavil pred domom a zazvonil na zvonček. O chvíľu na to mu pribehol otvoriť malý chlapec. Adam odhadoval, že mal približne okolo desať rokov.

„Ahoj ja som Adam Trent a toto je moja kolegyňa Sára Romanova. Sme od polície a radi by sme sa s tebou a tvojou sestrou porozprávali. Máš niekoho doma alebo si tu sám?“ spýtal sa Adam.

„Dobrý deň, prosím poďte ďalej. Sadnite si do obývačky ja zatiaľ zavolám sestru,“ odvetil malý chlapec a pustil ich oboch dnu. Medzitým sa k ním pridala aj jeho staršia sestra Amanda. Od svojich kolegov vedeli, že navštevuje strednú školu a má sedemnášť rokov.

„Ako vám môžem pomôcť?“ spýtala sa Amanda zatiaľ čo im doniesla niečo malé na zahryznutie. Položila to všetko pred nich na stôl a sadla si do kresla.

„Žiaľ nemáme pre vás dobré správy, sme tu kvôli vášmu bratovi. Dnes ráno sme ho našli mŕtveho neďaleko golfového ihriska. Mal so sebou doklady, podľa ktorých sme našli túto adresu. Povedzte nám niečo o jeho živote. Napadá vás niekto, kto by sa ho pokúsil zavraždiť?“ spýtal sa Adam. Po tejto informácií ostala Amanda len ticho sedieť na svojom kresle, zatiaľ čo sa Mark rozplakal a rozbehol po schodoch do

svojej izby. Sára sa ponúkla, že pôjde za ním. Detektív Trent a jeho sestra ostali v obývačke a ďalej sa zhovárali.

„Ako zomrel? Ako ho zavraždili?“ spýtala sa Amanda, ktorej tiež pomaly začali tiecť slzy po líkach. Bolo na nej vidieť, že smrť brata znáša veľmi ťažko.

„Bol niekoľko krát dobitý tupým predmetom. Zatiaľ nemáme žiadneho podozrivého. Možno to súviselo s jeho predchádzajúcou minulosťou, keď ešte predával drogy. Kto myslíte, že by ho mohol zavraždiť?“ spýtal sa Adam.

„O žiadnych jeho nepriateľoch neviem. Drogy prestal predávať už pred niekoľkými rokmi. Po tom, ako ho pustili z vezenia chcel napraviť svoj život. Podarilo sa mu nájsť lepšiu prácu, neskôr začal spolupracovať aj s policajtm. Myslím, že pomohol usvedčiť pár zločincov. To mu veľmi uľahčilo a oni mu za to vymazali záznam v registre trestov. Chcel byť dobrým príkladom pre svojho mladšieho brata.“

„Áno, o jeho spolupráci s políciou sme sa už dozvedeli. Nechcem byť dotieravý, ale musím sa spýtať. Kto platil všetky účty za dom?“

„Bola to moja mama. Tá žiaľ pred tromi rokmi zomrela. Neskôr sa o nás začal starať môj brat. Rovnako mi pomáhal s financovaním mojej školy,“ odpovedala Amanda, ktorá sa medzitým postavila zo svojho kresla a začala plakať ešte viac. Určite už začala premýšľať nad tým, kto teraz zabezpečí jej a Markovu budúcnosť. Medzitým Sára vstúpila do chlapcovej izby, kde ho našla ležať v posteli.

„Je mi strašne ľúto čo sa tvojmu bratovi prihodilo. Povedz mi niečo o ňom. Ako ste spolu vychádzali?“ spýtala sa Sára. Chlapcovi moc do reči nebolo, no po čase si utrel slzy a začal so Sárou komunikovať.

„Bol mojím hrdinom. Chcel som byť ako on. Tvrdo pracoval, aby nás a sestru zabezpečil. Nemôžem uveriť tomu, že ma už nikdy nezoberie na ryby.“

„Viem, že to teraz musí byť pre teba a sestru veľmi ťažké, ale skús nám trochu pomôcť. Povedz mi niečo o jeho kamarátoch. Chodili tu dáky jeho priatelia?“

„Spočiatku áno, ale neskôr prestali. Viktor sa veľmi rozčúľil, keď ich tu videl. Dokonca nám s Amandou zakázal otvárať im dvere. Myslím si, že robili v niečom nezákonom,“ odpovedal mladý chlapec, ktorý v rukách držal ich spoločnú fotku. Bola to jeho posledná spomienka, ktorú na neho mal. Na fotke boli všetci traja spoločne pri jazere, neďaleko za mesto.

„Vieš mi povedať, kde sa toto vaše obľúbené jazero nachádza?“ spýtala sa ho zatiaľ čo si prezerala ostatné veci v izbe.

„Je to asi pol hodinu za mestom. Chodili sme tam dva krát do mesiaca. Mal som to tam veľmi rád. Amanda tam bola s nami asi len raz. Vždy mi hovorieval, že to bude naša tajná skrýša. Také miesto, kde si môže oddýchnuť pred okolitým svetom. Naposledy sme tam boli pred dvoma mesiacmi.“

„Ja viem, že strata blízkeho človeka môže veľmi bolieť. Sama som to prežila. Ale ver mi on ťa neopustil. Navždy ostane v твоjich myšlienkach a v tvojej pamäti,“ pohladila malého chlapca po hlave a vrátila sa späť k svojmu kolegovi, ktorý zatiaľ vypočúval Amandu.

Jeho sestra bola veľmi rozčúlená a stále chodila po izbe. Nevedela sa upokojiť. Adam usúdil, že bude najlepšie, ak ich zatiaľ nechajú tak a s ďalšími otázkami budú pokračovať neskôr. Spoločne nasadli do auta a z miesta odišli späť na policajnú stanicu. Na krátkej porade ich už čakal zvyšok tímu. Za stolom okrem Sára a Adama sedel aj ich nový kolega Matias. Chvíľu na to do zasadačky pribehla aj Kate.

„Prepáčte, že meškám, ale čakala som na rozbor kolies, ktoré ste našli na mieste činu. Patria terénnemu autu so širokými pneumatikami. Takýto typ môže pasovať na veľký počet automobilov, žiaľ viac sa nám zatiaľ nepodarilo zistiť,“ doplnila a sadla si na svoje miesto v pracovni. Adam už teraz mohol začať poradu.

„Spoločne so Sárom sme navštívili jeho mladších súrodencov. Jeho sestra má sedemnásť a mladší brat desať rokov. Žiadnu inú blízku rodinu nemal. Obávam sa, že budem musieť informovať aj kolegov zo sociálky. Nemôžeme ich nechať takto napospas životu. Možno sa nám podarí nájsť adoptívnu rodinu. Viem si predstaviť, že by si niekto zobral toho malého chlapca, ale o jeho sestru asi nebude veľký záujem.“

„Na mieste činu sa nám veľa stôp nepodarilo nájsť. Očividne bol usmrtený niekde inde a na golfové ihrisko bol odvečený až neskôr. Všimli sme si, že jeho košeľa bola roztrhnutá. Možno to bolo po zápase a ich zvyšky objavíme v tom aute alebo na mieste, kde sa celá vražda odohrala,“ pridal sa Matias do diskusie.

„Mne sa podarilo objaviť chatu, na ktorú spoločne s chlapcom chodievali. Nachádza sa asi hodinu cesty autom od mesta. Nieкто by sa mal pozrieť aj tam. Určite tam niečo objavíme,“ pokračovala Sára.

„Dobre spravme to takto. Spolu so Sárrou pôjdeme do jeho práce a vy dvaja si zoberiete na mušku tú chatku pri jazere,“ rozdelil prácu Adam a ukončil poradu.

Matias s Kate spoločne vyrazili ku chatke, ktorú objavila Sára. Kate často do terénu nechodievala. Bola skôr kancelársky typ človeka. Ľudia za ňou chodili zvyčajne vtedy, keď od nej niečo potrebovali. Mala veľkú trpezlivosť pri všetkých tých laboratórnych testoch, ktoré musela denne spraviť. O Matiasa moc nejavila záujem, brala ho skôr ako kolegu než ako priateľa. Matiasovi to však nedalo a vždy bol veľmi rád, keď sa mu podarilo byť s ňou osamote.

„Tak aký si mala víkend?“ snažil sa počas šoférovania nadviazať kontakt so svojou policajnou partnerkou.

„V podstate nič extra. Bola to taká rutina ako každý víkend. Poupratovala som si byt a neskôr som si šla zabehať,“ odpovedala veľmi chladne na jeho otázku. Matias sa však nevzdával a snažil sa o nej dozvedieť čo najviac informácií.

„Beh, ten mi tiež imponuje. Ak by si niekedy chcela môžeme si ísť zabehať spoločne. Poznám tu v meste množstvo parkov a rád ti ich ukážem.“

„Nemyslím si, že by to bol až tak dobrý nápad. Vieš nerada sa prispôsobujem tempu niekoho iného. Rada si vytváram to vlastné. Navyiac verím tomu, že ti to ide omnoho lepšie ako mne, takže by som ťa len zbytočne brzdila.“ Kate mala dlhé čierne vlasy. Rada chodila do posilňovne a dôkladne sa zamerala na svoju stravu. Na to, že už mala dávno po tridsiatke, jej postavou mohla konkurovať aj o polovicu mladším ženám. Matias bol presný opak. Mal nadváhu a nebral moc ohľad na to, čo jedol. Bolo mu to jedno. Po tom, ako vstúpil do nového kolektívu sa však začal o seba viac starať. Robil to najmä preto, aby si ho Kate začala všimáť.

Opustili spoločne mesto a pomaly sa približovali k jazeru. Vonku bolo príjemne, ale jazero bolo primárne určené na lov rýb. Bolo zakázané sa v ňom kúpať. Zákaz však mnohí nerešpektovali a využívali ho práve na tento účel. Po dlhej ceste sa im podarilo dostať na adresu, ktorú dostali od Sárry. Malá, drevená chatka na okraji jazera vyzerala byť na prvý pohľad opustená. Vedľa nej bol odstavený malý drevený

čln. Matias chcel na Kate zapôsobiť, tak sa rozhodol, že vykopne dvere. No ani na tretí pokus sa mu to žiaľ nepodarilo.

„Tie dvere musia byť z veľmi tvrdého materiálu. Väčšinou sa mi podarí ich vykopnúť hneď na prvý krát,“ dodal už mierne zadychčaný poručík. Medzitým sa čiernovláska poobzerala po okolitých kvetináčoch, ktoré boli na terase.

Pod jedným z nich sa jej podarilo objaviť zväzok kľúčov, ktorými skúsila otvoriť dvere. Podarilo sa jej to hneď prvým kľúčom.

„Nech sa páči až po tebe,“ dodala škodoradostne a pustila ho dovnútra pred sebou. Malá chatka pôsobila na prvý pohľad veľmi opustene a zanedbane. Obsahovala celkovo dve podlažia. Na prvom bol veľký priestor, v ktorom bola obývacia miestnosť spojená s kuchynskou linkou. Zatiaľ čo ju Matias prehládaval, Kate sa vybrala na druhé poschodie. Objavila len dve opustené postele a niekoľko vecí na podlahe. Bolo zrejmé, že v chatke sa už dlhšiu dobu nikto nevyskytoval.

„Sára spomínala, že tu chodili spoločne na ryby, ale kľudne to mohlo pôsobiť rovnako aj ako skrýša. Myslím si, že sa tu niečo môže nachádzať. Na druhom poschodí som však nič nezvyčajné neobjavila,“ zhovárala sa so svojim kolegom, medzitým ako sa vracala späť z druhého poschodia.

„Ani ja som moc šťastia nemal. Tu dole je len veľké množstvo rybárskeho vybavenia. Možno tu niekoľko krát prespal. Nikde však nevidím žiadne náznaky súboja. Jeho telo určite nebolo zavraždené na tomto mieste,“ usúdil poručík. Popritom si prezeral fotky úlovkov rýb poukladaných na stenách. Na pozemku, na ktorom bola malá chatka sa nachádzal ešte malý prístrešok. Z diaľky pripomínal priestor, kde sa mohlo ukladať drevo. Rozhodol sa, že prehláda ešte aj toto miesto. No po otvorení dverí, žiaľ uvidel len množstvo vysušeného dreva. Matias už chcel miesto opustiť a vrátiť sa na stanicu, keď zrazu začul ženský hlas.

„Pod' sa na niečo pozrieť, niečo som možno predsa len našla,“ zvolala Kate, ktorá medzitým prehládavala priestor okolo malej loďky. Kolega k nej rýchlo pribehol a začal ju počúvať.

„Nevšimol si si na tomto mieste niečo zvláštne?“ spýtala sa ho a pritom ukazovala na malú loď, ktorá bola odstavená na brehu.

„Nie, nič zvláštne nevidím.“

„Tak sa pozri pozornejšie. Prečo by si dal niekto námahu, aby túto loď dotiahol až tu priamo na breh namiesto toho, aby ju nechal priviazanú na jazere presne tak ako je tá prvá?“ položila otázku Kate. Matias uznal, že je to divné a spoločne sa snažili posunúť ju o dva metre ďalej. Pod jej povrchom objavili plechové dvere. Po veľkej námahe sa im podarilo dvere otvoriť a pozrieť sa dovnútra.

Na mieste objavili veľké, čierne plastové vrece. Matias roztrhol vrece a pozrel sa dovnútra. Po nahliadnutí objavil množstvo malých igelitových sáčkov. Vytiahol svoj nôž a jeden z nich rozrezal. Obsahoval malý, biely prášok. Na prvý pohľad bolo jasné, že sa jednalo o drogy. Kate si z neho zobrala vzorku, ktorú chce neskôr analyzovať vo svojom laboratóriu na policajnej stanici. Matias sa rozhodol o ich objave oboznámiť svoju šéfkku, preto jej hneď zavolať.

„Haló, Sára? Nachádzame sa na tom mieste, kde si nás poslala. V chatke nič zvláštneho nebolo vidieť, ale vedľa nej sme objavili veľkú časť drog. Všetko to tu zabalíme a donesieme na policajnú stanicu.“

„Výborne, dobrá práca! To znamená, že Viktor na svoju minulosť tak celkom nezabudol. Odkáž Kate nech začne na tom pracovať v laboratóriu. My už sme skoro na mieste, stretneme sa v kancelárii,“ dodala Sára a položila telefón.

„Dobrý deň, volám sa detektívka Romanova a toto je môj kolega Trent. Prišli sme za pánom Morisom,“ pred vchodom ich už oboch vítala jedna z asistentiek.

„Pochopiteľne, volali sme spolu. Pán Moris vás už očakáva vo svojej pracovni. Prosím, poďte za mnou zavediem vás k nemu. Je to strašná tragédia čo sa Viktorovi prihodilo. Ale aj tak sa chcem spýtať, či by ste neskôr nemali záujem o prehliadku jedného z našich novo postavených domov.“

„To nemyslíte vážne. Chvíľu po smrti vášho kolegu nám chcete predať nehnuteľnosť? Myslel som si, že budete mať k tomu všetkému trochu väčšiu úctu,“ rozčúlil sa Adam na asistentku.

„No trh je aktuálne vo veľmi dobrej kondícii. Úrokové sadzby sú prakticky na nule a už nemajú kde moc spadnúť. Na kúpenie nehnuteľnosti je ten správny čas,“ nezaprela v sebe obchodného ducha mladá asistentka.

„Prestaňte prosím, ja o žiaden dom nemám záujem,“ rozčúlil sa Adam.

„Ja si celkom rada prezriem jednu z vašich novostavieb,“ poznamenala Sára. Popritom sa na ňu Adam pozrel celkom vražedným pohľadom. Nemohol uveriť svojim vlastným ušiam. Sára chce naozaj využiť túto príležitosť na kúpu nového domu? To je snád' zlý sen.

„Výborne, potom sa za mnou zastavte, veľmi rada vás tam prevediem. Pán Moris prišli za vami ľudia od polície, detektívka Romanova a jej kolega Trent.“

„Som rád, že vás spoznávam, prosím posad'zte sa. Dáte si niečo na pitie?“

„Nie ďakujeme, nezdržíme sa dlho,“ prehlásili spoločne. Sára si už celú sklenenú kanceláriu začala pomaly prezerat'. Hneď z prvého pohľadu bolo jasné, že Moris je veľký pedant. Všetko má na svojom mieste vzorne poukladané.

„Je to obrovská tragédia. Viktor bol jeden z najlepších. Bol pre mňa ako rodina. Stále nedokážem uveriť tomu, čo sa mu stalo. Máte už dáke podozrenie?“ spýtal sa Moris.

„Na prípade sme len teraz začali pracovať. Nechceme robiť žiadne urýchlené závery. Povedzte prosím, kedy ste ho naposledy videli?“ spýtal sa Adam.

„Myslím, že to bolo vo štvrtok večer okolo pol ôsmej. Viete niektorí naši klienti chcú vidieť svoje domy aj neskoro večer. Pracujeme tu preto dlho do noci.“ Medzitým do kancelárie vkročil ďalší muž. Mal dosť naponáhlo. V ruke držal fľašu od šampanského, ktorú podával Morisovi.

„Ahoj, prepáč, že ruším. Toto je ten najlepší ročník aký sa mi podarilo zohnať. Myslím si, že bude na otvorenie toho domu ako stvorené. Vidím, že máš návštevu, preto nechcem dlhšie zdržiavať,“ povedal mladý muž, ktorý chcel miestnosť opustiť.

„Počkaj Oskar, toto sú detektívi od polície, sú tu kvôli vražde Viktora. Oskar je náš najlepší obchodník a právnik v jednej osobe. Ak budú mať na teba otázky, prosím buď im k dispozícií,“ Moris chcel spraviť dojem. Sára sa mu však očividne oklamať nepodarilo. Stále obdivovala jeho pedantnosť vo svojej kancelárii.

„Dobrý deň prajem. Strašné čo sa mu prihodilo. Bol mi ako brat, dosť som sa od neho naučil. Pochopiteľne som vám k dispozícií. Ak budete mať otázky, prosím vyhl'adajte ma. Väčšinu času trávim tu v kancelárii.“

„To šampanské musí mať pre vás teraz zrejme trpkú príchuť. Nemyslím si, že je ten správny moment na oslavu,“ poznamenal Adam.

„To rozhodne má. Ale musíte pochopiť, že je to tvrdý biznis a šou musí pokračovať. Áno, je strašne čo sa mu prihodilo. Nemôžeme však trúchliť večne,“ odpovedal, hoci veľmi dobre vedel, že jeho kolegu zavraždili len pred jedným dňom. Očividne sa až tak v láske nemali, ako sa snažil detektívom vysvetliť.

Sára už začína mať prvé podozrenie. Nevie si však predstaviť, čo by tým Oskar získal, ak by Viktora zavraždil. Skúsi sa preto pýtať ďalej.

„Kto teraz získa jeho portfólio klientov?“

„Jeho klienti budú rozdelení medzi nás ostatných predajcov. Mal niečo vyše tridsať klientov a nás v kancelárii je desať. Každému teda pribudnú traja,“ odpovedal Moris spoza svojho veľkého kancelárskeho stola. Jej podozrenie sa odrazu rozplynulo. Hoci bolo zrejmé, že Oskar a Viktor sa nemali moc v láske, zatiaľ nevidí žiadny motív, ktorý ho môže spájať s touto vraždou.

„Chcem sa spýtať, vedeli ste o Nikolsonovej minulosti? Teda to, že bol vo vezení za prechovávanie drog?“ bez zaváhania sa spýtal Adam dvojice jeho kolegov.

„Pochopiteľne, že sme to vedeli. Ale to už bola dávna minulosť. Nevidím dôvod prečo, by sme ho za to mali odsudzovať. Dali sme mu tu druhý domov a druhú šancu. On sa nám odvdáčil svojou tvrdou prácou. Zamestnal som ho aj napriek jeho minulosti. On sám sa mi s tým priznal. Nemám najmenší dôvod ho za to odsudzovať. Čo sa raz stalo v minulosti, malo by v nej už aj ostať,“ dodal Moris.

„Takže ste mu dali druhú šancu, to je od vás veľmi veľkorysé. Asi ste v ňom videli veľký potenciál, keď ste sa rozhodli ho zamestnať,“ pokračovala Sára.

„Ako som už povedal dal som mu druhú šancu. To sa v živote často nestáva a on sa jej nezľakol. Pochopiteľne takýto koniec si nezaslúžil. Mali sme spolu rozbehnutých viac projektov a bude pre nás veľmi ťažké nahradiť ho.“

„Napadá vás niekto, z jeho okolia s kým mohol mať dáky konflikt? Možno klient, s ktorým sa pohádal alebo niekto podobný,“ spýtal sa detektív.

„Teraz, keď nad tým tak premýšľam, asi približne pred dvoma mesiacmi prišiel do práce s rozbitým nosom. Na jeho očiach bolo vidieť, že sa s niekým pobil. Chcel odo mňa make up, ktorým by to zakryl. Pochopiteľne spýtal som sa ho, či nemá doma

dáke problémy a či nechce pomôcť, ale on mi povedal, že sa o seba postará,“ dodal Oskar s rozpaženými rukami. Z tejto reakcie Sára usúdila, že sa mu Oskar ani nesnažil pomôcť. Zrejme mu svoju pomoc ponúkol len zo zdvorilosti. Proste len preto, že sa to v danom momente patrilo. Oskarovi moc nedôverovala a mala pocit, že niečo skrýva. Stále však nevidela žiadny motív, prečo by Viktora zabíjal. Prvým dojmom ju veľmi nezaujal a aj preto si chce na neho dávať pozor.

Po návrate na policajnú stanicu mala pre nich Kate už pripravenú laboratórnu správu. Z balíčkov, ktoré našli na Viktorovej chate sa jej podarilo odhaliť, že sa jednalo o kokaín. Celkovo ich tam našli viac ako päť a pol kilogramu. Počas čakania na svojich dvoch partnerov na stanici, Matias s Kate spoločne diskutovali.

„Ja som to vždy vravel, ak si raz v drogách tak v nich aj ostaneš. Očividne mu realitná kancelária až toľko nevynášala, preto sa rozhodol vrátiť k svojmu starému remeslu. Kde si v dnešnej dobe môžeš zarobiť toľko peňazí, ako predajom drog.“ zhodnotil Matias s úsmevom na tvári.

„Ešte nepredbiehaj. Bez dôkazov nevieme či ten kokaín aj predával. Mohol tam byť zakopaný aj viac ako len niekoľko týždňov. Možno ho niekomu ukradol. Jeho brat spomínal, že sa pred časom stretával s podozrivými ľuďmi,“ odpovedala Kate. Adam práve telefonoval so súdnym lekárom, ktorý spravil pitvu na obeti.

„Takže podľa patológa bol usmrtený viacerými ranami do oblasti hrudníku. RTG však odhalil aj viaceré staršie zlomeniny. Mal zlomenú sánku, to sa mohlo stať približne pred dvoma alebo troma mesiacmi. Nestihlo sa mu to ešte ani poriadne zrástť. Jeho šéf s kolegom spomínali, že približne v tom čase prišiel do práce celý dobitý. Možno to bude mať súvislosť s tými drogami, ktoré ste dnes ráno objavili. Chlapec tvrdil, že chodievali do tej lokality celkom pravidelne, no už viac ako dva mesiace ho tam nezobral. Možno práve v tom čase sa ho tam rozhodol ukryť.“

Sára sa tiež chcela vložiť do konverzácie, no zatiaľ len ticho počúvala a premýšľala nad faktami, ktoré práve odzneli z úst jej kolegov. Po chvíli sa aj ona sama zapojila do dialógu jej partnerov.

„Prečo nám dnes jeho sestra o tých podliatinách sama nepovedala? Určite, ak by vedela, kto to spravil tak by nám to prezradila. Adam dnes, keď si vypočúval jeho sestru, zdala sa ti byť rozrušená však mám pravdu?“

„To sa samozrejme dá pochopiť, ale určite nám vie povedať viac informácií k tým podliatinám, ktoré mal jej brat pred dvoma mesiacmi na tvári. Navrhujem, aby sme sa ešte dnes večer s ňou porozprávali. Predpokladám, že do celej záležitosti nám vie priniesť viac svetla. Aj tak si nemyslím, že nám povedala celú pravdu. Určite nám niečo tají.“ Sára prikývla a obaja sa vybrali na tú istú adresu na ktorej už dnes ráno spoločne boli.

Cestou k Nikolsonovcom Adam opäť šoféroval. Sára sedela na mieste spolujazdca a pôsobila veľmi zadumaným dojmom. Očividne nad niečím premýšľala. Adam sa rozhodol prerušiť ticho a pokúsil sa so Sárrou konverzovať.

„V kancelárií som sledoval tvoj pohľad. Už som ho pri tebe viac krát videl, povedz mi, veríš verzií tých realitných maklérov?“ spýtal sa Adam.

„Pravdu povediac moc nie. Oskar ho v láske moc nemal. To bolo vidieť už na prvý pohľad. Moc sa mi nechce veriť ani o tej druhej šanci, ktorú mu dal jeho šéf. Je možné, že na neho niečo mali, preto musel pracovať pre nich. Podľa mňa celá realitná kancelária je len zásterka niečoho väčšieho. Mám určitú teóriu, ale zatiaľ si ju nechám pre seba. Na jej potvrdenie potrebujeme nájsť viac dôkazov,“ odpovedala Sára.

Bolo už približne osem hodín večer, keď sa Sára s Adamom dostavili na spomínanú adresu. Po zazvonení im opäť otvoril malý Mark. Na prvý pohľad bolo na ňom vidieť, že celú vec so svojím bratom ešte nestihol spracovať.

„Ahoj, to sme zase mi dvaja. Veľmi radi by sme sa porozprávali s tvou sestrou, je doma?“ spýtal sa Adam.

„Nie žiaľ nie je. Odišla približne pred dvoma hodinami a zatiaľ sa nevrátila.“

„Nepovedala ti ani kde mohla teraz večer ísť?“ naliehal Adam. Začínal mať podozrenie, že Amanda mohla spraviť dáku hlúposť. V tom sa do celého rozhovoru vložila Sára, ktorá si všimla chlapcovu ustarostenú tvár. Bolo na ňom vidieť, že sa o svoju sestru bojí. Dokazoval to aj fakt, že chlapec mal na ponáhlo a chcel sa dvojice čím skôr zbaviť.

„Určite nevieš kde je? Pretože tvoj postoj nám prezrádza, že ťa niečo ťaží. Dokazuje to najmä tvoja zovretá ruka a tvoj ustráchaný pohľad. Ver nám, mi tvojej sestry chceme len pomôcť, ale k tomu potrebujeme tvoju pomoc. Pomôžeš nám?“

Sáre sa podarilo chlapca presvedčiť, ktorý im prezradil, že jeho sestra bola veľmi rozrušená pri odchode. Dokonca si všimol ako v ruke držala zbraň. Nebolo pochýb o tom, že Amanda vie, kto jej bratovi ublížil.

„Tvoj brat by s nami určite spolupracoval. Viac krát to už spravil. Preto potrebujeme, aby si aj ty teraz spravil veľké rozhodnutie a pomohol nám. Je možné, že tvojej sestre hrozí veľké nebezpečenstvo. Prosím ťa preto, povedz nám kam išla?“

Medzitým ostal Matias v kancelárii sám a pracoval na drogách, ktoré spoločne s Kate objavili. Potreboval zistiť odkiaľ sa Viktorovi podarilo nahromadiť toľko drog a aký mal s nimi neskôr úmysel. Stále mu vrtali v hlave slová Kate, ktorá mu povedala, že ich nemusel použiť na ďalšiu distribúciu. Možno sa mu ich podarilo len ukradnúť. Rozhodol sa teda navštíviť zariadenie, kde bol Viktor uväznený a chcel si dohodnúť stretnutie s jeho spoluväzňom.

Cesta do okresnej väznice bola veľmi krátka. Trvala len niečo vyše pol hodinu. Z dostupných záznamom sa mu podarilo vypátrať, že Viktor Nikolson sedel spoločne s istým Allenom Brandom, ktorý bol odsúdený na desať ročný trest, pri ktorom spáchal ozbrojenú lúpež. Ostávalo mu odsedieť si ešte tri roky. No, ak by s detektívom spolupracoval a poskytol mu cenné informácie je možné, že by u prokurátora vedel dohodnúť zníženie trestu. Aspoň taký mal Matias plán.

„Dobrý večer, som detektív Matias z policajného oddelenia a prišiel som za väzňom Allenom Brandom,“ ohlásil sa pred väzenskou správou.

„Dobrý večer, je už dosť neskoro na návštevu, môžem vedieť v akej veci ho chcete navštíviť?“ spýtal sa mladý poručík.

„Nedávno sme objavili veľkú zásielku drog a domnievam sa, že Brand nám o tom môže povedať viac, pretože pred časom sedel spoločne s Nikolsonom.“

„Dobre teda, poďte ďalej. Na rozhovor máte približne dvadsať minút, potom väzňom začína večierka. Prosím nasledujte ma,“ vzal Matiasa cez dlhú tmavú chodbu. Postupne sa dostali cez tie najbezpečnejšie opatrenia, ktoré väznica ponúkala až do veľkej návštevej miestnosti.

„Tu ma prosím počkajte, pôjdem ho zavolať,“ ohlásila väzenská stráž a stratila sa v útrobach väznice. O niekoľko málo pár minút sa vo dverách objavil aj s